

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: UD I DEN FRISKE LUFT! UD I DEN FRIE NATUR

Citation: Aarestrup, Emil: "UD I DEN FRISKE LUFT! UD I DEN FRIE NATUR", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 171. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare04val-shoot-workid69254.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

UD I DEN FRISKE LUFT! UD I DEN FRIE NATUR

Greven, (kommer)
Ud i den friske Luft! Ud i den frie Natur!
Lad staae i døsig Fred det fængselsmærke Buur!
Den milde Søvn har bort sig fra mit Leie svunget,
Og Drømmens Harpestring, den gjøglende, er sprunget.
O Elzinice, o, en giftig Orm har røvet
Dit Blomster Sundheds-Sødmens, og min Sjæl bedrøvet!
Hvad skal jeg paa den mørke, sorgindhylte Klode,
Hvor mine Barndoms-Genier mit Bryst for- lode?
Hvor Tungsinds klamme Haand har lagt sig om mit Hjerte,
Og Haabets visne Liig haansmiler til min Smerte ?
Lad Lykkelige kun sig Glædens Guldax binde,
Den hele store Skat vil dog tilsidst forsvinde.

172

Jægeren (afsides)
Ei, see Ur. Greven! Naa hvad skriver man
Idag? At Fugl og Fisk og Morgensolen
GFer Greven Audiens og han ei dem,
Det tegnes bør med Rødt i Almanakken.
(blæser paa Hornet.)

Skovklang.
Fru Ecko sidder i Kløft, i Fjeld,
Der drikker hun af det kolde Væld;
Narcissus er død,
Er død!
Fru Ecko, her kommer en ung Cuman,
En Bjergets Søn er ogsaa han;
Det gamle Metal
Har født ham til Verden i Klippehal;
Han farer i Dyb, han farer i Top,
Med gyldent Harnisk omkring sin Krop,
Hvor Skoven er grøn og Himlen er hvalt,
Overalt.
Fru Ecko, suk, suk, suk ei meer,
De muntre Fugle i Skoven leer,
Hihhi!
Og Bjørnen til sine Labber seer,
Brummerum!
Hør Klängen banker alt paa din Dør:
Luk op!
En Beiler, en Beiler! Fru Ecko, hør!
Suk ei meer! Suk ei meer!

173